

20. Bőjt ötödik vasárnapja.

Nyugalmazott lelkészek, lelkészözvegyek és árvák vasárnapja.

A HETEDIK SZÓ .

Lukács 23,46
János 10,11-18

Isten segítségével ma végére érkezünk annak a sorozatos igehirdetésnek, melyekben Megváltónknak a Keresztfán elmondott hét szavának, imádságának drága üzeneteit hallgathattuk meg. Ma a hetedik szó az alapíge: "Atyám, a te kezébe teszem le az én lelkemet."

Amilyen nyugtalanná teheti az ember lelkét, amikor utolsó órájában arra kell gondolnia, hogy még mennyi mindent el kellett volna végezni; éppoly nagy nyugalmat adhat az a tudat, hogy ami rám volt bízva azt megtettem, elvégeztem. Megváltónk lelkét ez a nyugalom töltötte el. Elhangzott a győzelmi kiáltás: „Elvégeztetett!” Most már nyugodtan hajtja le fejét a Kereszten. Csak még az esti imádságot kell elmondania. Mert délután három óra van, az estéli imádság ideje. Egész Izráel imádkozik ebben az órában. A templomhegyről a városon át a Golgotára hozza a szél a hatalmas templomkürtök hangját. Jézus hallotta a kürtök szavát és ő is imádkozik. Ő is esti imádságát mondja. Azt, amit egész Izráel imádkozik. A 31. zsoltár 6. versét: "Kezedre bízom lelkemet, te váltasz meg engemet, oh Uram, hűséges Isten." Ezt mondja Jézus Krisztus is, csak más, magasabb értelemben: "Atyám, a te kezébe teszem le az én lelkemet."

Atyám.

Ez volt az Ő első bizonyágtétele 12 éves korában.